

א) כלאים פ"ה מ"ג
ב) מנחה א"ח ה"ב
ג) מנחה א"ח ה"ב
ד) מנחה א"ח ה"ב
ה) מנחה א"ח ה"ב
ו) מנחה א"ח ה"ב
ז) מנחה א"ח ה"ב
ח) מנחה א"ח ה"ב
ט) מנחה א"ח ה"ב
י) מנחה א"ח ה"ב

גליון הש"ס

גמ' רבוב. ע"י מייסד פ"י
משה ג' דגרים ד"ה אביה
ונעלה: ד"ה מנהיג
ויהי מ"פ ע"ד מבח סתם
תנאי. ע"ד זה במסות
דף ל"ה ע"ל ומי איכא
למ"ד חייבי תמות שנגי'
מייבי ומימי: שם: שם
ד"ה רבוב וכו' אין
לפרש. ע"ד תשובת
מהר"ם די גוטון פ"י ס"ג:
שם ד"ה או וכו' ויפסיא
א"י הרובות. קשה לי במה
דלמתי לטול ע"ל אלל
מספח זומן שהן מידים
כו' וי"מ המנהג מלאה
לחצו מ"ל דין מידים
ק"ל אהגביו מלאה
ומידים שהגביו יחד
ונכתי מזה להמנהג
מלאה לחצו קנה חצו.
דלמתי ק"ל על אחד רוב
ואחד מנהיג דמדיים שקנו
יחד זיה ונכתי מזה דלרוב
במקום מנהיג קנה:

לעזי רש"י

קבישט"א
קבישט"א א. אספ.

מוסף רש"י

המנהיג. ע"י מייסד יחד
קטורים ויגיס כוללת שם
משא ודברים כב' .

שמעית מיניה דמר שמואל תרתי. שמעתי ממנו שני דברים דין
רכוז ודין מנהיג צמד אמר לי קני וצמד אמר לי לא קני ולא
ידענא כ"י: אי נימא רכוז לחודיה. שאין אחר מנהיג עמו וצא
אחד מן השוק וחוטפו ממנו צפנינו ומושקה לקנותה וכן מנהיג
ואין רכוז עמו וצא אחד וחוטפו

ממנו צפנינו לקנותה וקאמר שמואל
צמד מנייהו ללא קני ומאן דמטף
שפיר מטף ומציעא ליה לרב יהודה
צדי מנייהו: מנהיג לחודיה מי איכא
למאן דאמר ללא קני. הלא משיכה
היא זו ובהמה נקנית במשיכה) ומאי
מיציעי ליה לרב יהודה אי ודאי אמר
שמואל צמד מנייהו ללא קני ברכוז
הוא דקאמר דקסבר במשיכה
צעינן שתעקור יד ורגל כדאמרין
בקדושין (דף כג): אלא רכוז במקום
מנהיג. שייחא צאים לפנינו זה
רכוז זה מנהיג זה אומר כולה שלי
זה אומר כולה שלי אמר שמואל מד
קני ומציעא ליה לרב יהודה היכא
דאינתו לתרויהוה הי עדיף רכוז
עדיף דהא תפיס צה וכי אמרינן
משיכה קני היכא דליכא רכוז אבל
במקום רכוז לא: או דלמא מנהיג
עדיף דקאולא מחמתיה. והיא
הגדולה ענין: למאן אי לר"מ כו'
עד לרבנן לא גרס: נחוי אגן. אית
לן למפשט משמעתא דמר שמואל
צדי מנייהו אמר: המנהיג. צבור
ותמור: פוטרי. קסבר לאו מרי
עביד: ומדאפיך שמואל כו'. ש"מ
סבירא לשמואל רכוז לאו מרי מעשה
עביד ומשום דלידוד ורבים הלכה
כרבים אפכה למתני לאוקמה פטורא
כרבנן: הכי גרסין שמת מינה ס"ל
לשמואל רכוז לחודיה לא קני. ולא
גרס לרבנן: והא זומנין סגיאיין
אמר. להא שמעתין נחוי אגן: ולא
אמר. לן. אלא משמך למפשט
ספיקו דרב יהודה: אבבא. אמת
הוא אמר לי נחוי אגן וחזר אני
שאמרתי לו הכי תפשוט מר רכוז
מיושב בקרון: מוסירה. קבישט"א:
מוסירה אינה קונה. צמליה עד
שיוליכנה ותעקור יד ורגל. ואע"ג
דצמריה קני דמתן (קדישין דף כה):
צמרה גסה נקנית במסירה לגבי
מלאה לא קני כדאמרין טעמא

לקמן צשמעתין: איכא דאמרי. רב יוסף משמיה דנפשיה
קאמר נחוי אגן ואל"ל אציי היכי תפשוט רכוז כ"י: אידי. שם
חס: מחבירו. מקח וממכר: בנכסי הגר. שמת ואין לו
יורשין וכל הקודם בנכסיו זכה בהן: ומאן לשון מוסירה. שמוסרין
אוחו צו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את
הארבעים ומתני' יחידהא היא וליה הלכתא כוותיה: השתא לר"מ
יושב קני. דקאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: רכוז מיציעא.
ולמה לי לאשמועינן צמתי: אלא לאו רבנן. ואשמועינן דביושב הוא
דפטור אבל רכוז לא ומינחתא לרב יהודה דפטור רכוז מיושב: צמנהיג
ברגליו. דקנייה במשיכה צבועט צה ברגליו והולכת מממתו כדרך
רוכבי סוסים: היינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים:
צרי גוויי מנהיג. דאי אשמועינן צצני מנהיגים דיתלוקו לא היינו יודעים
להאי מהו דמימא כו': חמור דרכו צבהנהגה וגמל דרכו צמשיכה:
צמדה

מנושך

מנהיג לחודיה מי איכא מאן דאמר לא קנה. אע"ג דלר"ש אית
ליה צפ"ק דקדושין (דף כה: וס) דצמרה וצין דקה צין
גסה] אינה נקנית אלא צבהנהגה *מ"מ פריך מצח סתם ממיתין
דהא תנן אחד רכוז ואחד מנהיג כו' והא דמתן צפ"ק דקדושין
(ס) וצמרה גסה נקנית במסירה

דברי ר"מ ור"א אף במסירה קאמר
וכ"צ במשיכה וכן תס צמ' דהיכא
דמוכר מסירה הוי פ"י אף במסירה
וצמקוס שמוכר משיכה דוקא ולא
מסירה וצנלו הכי גריך לומר כן תס:
רבוב הוא דלא קני. ומתני' דאחד
רכוז דחי לקמן צמנהיג
צרגליו: רבוב עדיף התפס צה.
אין לפרש דתפס צרגליו או צמה
שיושב עליה דהאי לא מיקרי תפס צה
אלא צמה שהא תפוס צמוסירה
קרי תפס צה דהא צצמוך נקט
האי ליטנא ולרעך לומר דתפס צה
ואולא צני מעמ מחמתיה או דלמא
מנהיג עדיף דלולא מחמתיה טובא
דאי לא מיציעא ליה צרכוז אלא
משום דתפס צה גרידא א"כ מה
פשוט צצמוך מיושב דפטור והכי
נמי דרכוז לא קני והלא לענין כלאים
אינו תלוי כלל צתפיסה אלא צנולא
מחמתיה ולענין קנין אינו תלוי כי אס
צתפס צה ולא צנולא מחמתיה:
או דלא מנהיג עדיף כו'. תימה
דלפטוט ממתי' דמנהיג קונה
צמקוס רכוז ואי רכוז איירי צמנהיג
צרגליו כ"ש דמנהיג עדיף דאפילו
צמקוס רכוז ומנהיג צרגליו קני
כ"ש צמקוס רכוז לחודיה וי"ל דמן
המשנה אין להוכיח דקני מנהיג
צמקוס רכוז דאפילו לא קני מיקרי
מוחזק דכיון דמנהיג לחודיה שלא
צמקוס רכוז קני מקרי מוחזק אפי'
ממתינן רכוז לחודיה קני מאחר
שקרי מוחזק דאי אפילו לחודיה לא
קני סברא הוא דאפי' מוחזק נמי
לא הוי וכן לעיל דקאמר אימימא מהא
שניס אוחזין האי אמר כולה אצמתי'
אבל שניס שהצביה לא קנו תס
נמי אע"ג דכמו שהס שניהם תפוסים
לא קנו מקרי מוחזק כיון דאס היה
מנהיג לחודיה אילו לא היה חצירו
תפוס צצד השני היה קונה לכך
איקרי מוחזק אפילו עס חצירו *ומספאן אין להוכיח דרכוז ומנהיג
קנו שניהם זה צמקוס זה דקמני אס היו שניהם מודים יחלוקו דאין
שניהם מודים שכן קנו אותה צימד זה צרכיזה זה צבהנהגה אלא
שניהם צבהנהגה או צקנין אחר: רבוב לחודיה לא קני. נראה דרב
יהודה היה מסופק אס שמע משמואל צרכוז לחודיה ומנהיג לחודיה
ואז פשיט ליה דרכוז הוא דלא קני אז אס שמעי ליה צרכוז צמקוס
מנהיג ואז מספקא ליה הי מינייהו קני דאי לא מספקא ליה אלא
שמע משמואל צרכוז צמקוס מנהיג ומו לא א"כ ס"ל לשמואל דרכוז
לחודיה קני והשתא פשיט רב יהודה דאפילו לחודיה לא קני:
מהו דתימא רבוב עדיף. פ"י חזקתו עדיף ויצטל את חזקת
המנהיג קמ"ל דשניהם מוחזקים ויחלוקו אבל אין לפרש
מהו דתימא דרכוז עדיף ויצטל את קנין המנהיג קמ"ל דשניהם
קנו כדפרישית לעיל דאפילו לא הוי קני צמקוס רכוז מקרי מוחזק
כיון דמנהיג לחודיה קני וא"ת לעיל כי פריך השתא יושב קני רכוז
מיציעא ליבני דקא משמע לן דלא צצטל חזקת רכוז דתפס צה ואולא מחמתיה את חזקת המנהיג דאי משום דתפס צה ואלא מחמתיה טפי מרכוז אבל
השתא דמיירי צמנהיג צרגליו דכיון דכל מה שיש צמנהיג יש צרכוז ועוד דתפס צה יצטל את חזקת המנהיג קא משמע לן ולפי מאי
דלוקימנא השתא צמנהיג צרגליו אמיא צרבנן וכל שכן צכדי מאיר:

ח) אלו י"ל דלא הי מנהיג
ההמה כשרכוב עליה דלא
איתעברא מכיו ולא הוי
כמרישה ודישה לפיכך וכו'.

(א) ולעיל ת.י. (ב) ס"א
 בדומה וע"י פסחים י"א.
 בגליון מהרי"ב. (ג) ש"י
 במקום שעטו חמנים ולא
 דבריו שהלכה לא רצה
 לנגחם ולומר טעו אלף
 אמרו בדומה היא כלומר
 דעת חלונית היא. ערוך
 ערך גר ד"ל. (ד) וע"ש תוס'
 כמותם ל: ד"ה ולי דלא
 מלין.

לעזי רש"י

קביצ"ל [קביצ"א].
 רמת ראש. רסן.

מוסף רש"י

אם תימצי לומר
 המגביה
 לחבירו. כלומר אפילו אם
 תמלא לומר המגביה כו'
 ולעיל ח.י. ובית פגיה.
 בית ראש ילמיה שבו.
 ו- בית ראש של אספר
 וסוף תה וראה לקו"צ.

במדה זו לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. לתמא קמא
 איפכא קני אמאי קמני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו
 וכו' מושכן ומנהיגין: איכא חד דל דלא קני. להכי לא מני למתני
 בתרבייהו משיכה והנהגה ותמא הכי
 מושכן בגמל ומנהיגין בחמור

במדה זאת קנו ר' יהודה ואמר לעולם לא
 קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור
 קתני מידתה או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג.
 מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין
 דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג
 לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה
 בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו
 איפכא נמי קני אי הכי ליערבינהו וליתנינהו
 שנים שהיו מושבין ומנהיגין בין בגמל בין
 בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי
 משיכה בחמור ואיכא דאמרי והנהגה בגמל
 ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו
 למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי
 איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו
 צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור
 ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש יאחד רכוב
 חמור ואחד תפוס כמוסירה זה קנה חמור וזה
 קנה מוסירה שמע מינה רכוב קני הכא נמי
 במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב
 כמוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה
 וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני
 דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס כמוסירה
 במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה
 וזה קני מה שתפוס בידו והאי מאי אם תימצי
 לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו
 הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא
 דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה
 איהו לא קני לאחריו מקני אמר רב אשי יזה
 קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס
 בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו
 אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה
 ולהביאה אצלו יוהא דר' אבהו בברותא היא
 דאי לא תימא הכי תטלית שהיא מונחת חציה
 על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד
 והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר
 והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא
 קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא
 אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש
 ר' אליעזר אומר ורכוב בשדה ומנהיג בעיר
 קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו
 מנהיג תרי גווי מנהיג אי הכי רכוב בעיר
 מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי
 שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר
 ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה
 ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם
 להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא
 מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד
 עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין
 ואי

מושך ומנהיג אין אבל רכוב כ"ס רכוב
 לתפוס ציה ואי משום לשיירה אלו בכל דוכתי תמא
 כולה קניינן וי"ל דממשנה יתיר' קדיין ליערבינהו ולתנינהו שנים
 שהיו מושכן או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ומו לא מדקתני
 צלישנא יתירא ש"מ למעוטי רכוב
 אחד והיינו דפריך בטר הכי
 וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לעולם
 מני"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא
 ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה
 אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה
 אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא
 מצטל משיכה דאורחא בגמל את
 ההנהגה דלאו אורחא וכן בחמור
 איפכא ולכן תמא בטר הכי אחד
 מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי
 רכוב וי"ל כיון ששמעינן דמשיכה
 והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור
 פשיטא שאין אחד מצטל חבירו משום
 דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אצל
 במתני' משמעו שפיר שאין מצטל
 רכוב ומנהיג ברגליו את מנהיג
 לחודיה לפי שיש ברכוב כל מה שיש
 במנהיג ועוד לתפוס זה: **אי הכי**
 ליערבינהו ולתנינהו. לפי מאי דס"ד
 דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל
 בין בחמור במדה זו קנה אתה
 למעוטי שום קנין אחר או רכוב
 במקום מנהיג: **אי הכי היינו ר'**
 יהודה. הוה מני לאקשויי מגופה דקתני
 או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
 ש"מ דנחד לז קני: **ובקני נמי**
רכוב כמוסירה. אי גרסינן אי הכי
 ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג
 ברגליו ורכוב קני בהמה משום
 דתפוס זה א"ש דלא קני מוסירה
 דצמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה
 אלא בהגבה או משיכה אצל אי
 מיירי במנהיג ברגליו לקני נמי
 מוסירה במשיכת הבהמה אי אמרינן
 משוך בהמה זו וקני כלים שעליה קני
 דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא
 קני ליפשוט מהכא דלא מהני:

והשאר לא קנה לא זה ולא זה.
 ואפילו אי אמרינן משוך
 בהמה וקני כלים שעליה קני כהא
 כיון דתפוס כמוסירה לא קני רכוב
 נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דידיה
 אגבהה איהו לא קני כו':
דאי לא תימא הכי תטלית שהיא
 כו'. קמא קשה מני"ל שלא
 יתלוך רבי אבהו אף בזה:
הואיל ויכול לנתקו ולהביאו אצלו.
 תימא דמשמע דאם נתקה
 שהוא קונה כו' משום שעל ידו
 הוגבהה למעלה משלש ומאי שנא
 מעני המנקה בראש היות (גיטין
 דף ע"ג) שאין צו גזל אלא מפני דרכי
 שלום וכן פרק הגזול קמא (ב"ק דף
 כ"ט) ושם ד"ה והני מילי הורקן סלע של
 חבירו לים פטור ומוקי לה בדאדני'
 אדוני אלמא לא חשיב מה שהוגבהה

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתפוס בידו אחד מן הראש א"י הכא איירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש
 השני לראש ושליש עליו הן (וחזין דף קמ"א): דקאמר זיל טרוף אקן לנגבינהו ולקנינהו המס נמי הוגבהו על ידו יומר ממה שהיה תחילה שהרי
 קמא מפרסיהם למעלה לכך (זקני): **אי הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני.** אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מיירי במנהיג
 ברגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים צאמנע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג
 ברגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

כב א מ"י פ"י מהל'
 אצירה הל' ה ועי'
 בהשגות ובמ"מ סג ע"ן
 עד טו"ש"ע ח"מ סי' רע"א
 ספ"ק פ':
 כג ב ג מ"י שם הל' ז
 טו"ש"ע שם ספ"ק ז:
 הד ד ה טו"ש"ע ח"מ סי'
 רפט ספ"ק ה וע"ש:
 כה ו ז מ"י פ"ב מהל'
 מכירה הל' י ועיין
 כמ"מ סג ע"ן פג
 טו"ש"ע ח"מ סי' ק"ו ספ"ק
 ה:

רבינו הנגאל

פ"י איכא חד צד דלא
 קני י"ש מי שאומר משיכה
 בחמור לא קני אבל בגמל
 בין במשיכה בין בהנהגה
 קני. ויש מי שאומר הנהגה
 בגמל לא קנה אבל חמור
 בין במשיכה בין בהנהגה
 קני. פ"י פגיה רצועת
 של מוסירה התנוחה על
 לחיה ועל פרתתה. סוגיא
 דשמעתא טלית מנחת על
 גבי קרקע וחציה על גבי
 עמוד בא אחד והגביה
 חציה מעל גבי קרקע
 ובא אחר והגביה חציה
 שעל גבי עמוד. א"י רכוב
 אי קני אי לא קני ת"ש
 ר"א אומר רכוב בשדה
 קנה וכו' ודחי' התם
 במנהיג ברגליו אי הכי
 היינו מנהיג. ופיקי תרי
 גווי מנהיג. ואסקי' במקח
 וממכר אי אמר ליה קני
 כדרך שבני אדם קונין אי
 ברשות הרבים רכוב קנה.

(א) חסר פה בהעמקה וגולה
 דל"ל קני מתייבא.

